

Folketingets Social-, Indenrigs- og Børneudvalg

Holmens Kanal 22
1060 København K
Telefon 33 92 93 00
sm@sm.dk
www.sm.dk

Sagsnr.
2017 - 880

Doknr.
449488

Dato
24-02-2017

Folketingets Social-, Indenrigs- og Børneudvalg har d. 7. februar 2017 stillet følgende spørgsmål nr. 247 (alm. del) til børne- og socialministeren, som hermed besvares. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Karina Adsbøl (DF).

Spørgsmål nr. 247:

Vil ministeren redegøre for, om der er dispensationsmuligheder for svært handicappede i forhold til at få ledsagere med på længere rejser, når der i øvrigt ikke er yderligere udgifter forbundet hermed for kommunen? Hvad er ministerens holdning til situationen omtalt i artikel i BT: "DK-USA tur-retur tur-retur tur retur" den 4. februar 2017, og hvad er ministerens holdning til den i artiklen beskrevne situation? Ministeren bedes samtidig redegøre for reglerne på området, og for, hvilke barrierer der er for at tage på en udenlands oplevelsestur når man har et handicap og en ordning med Borgerstyret Personlig Assistance (BPA-ordning)?

Svar:

Det fremgår af artiklen, at den konkrete sag aktuelt er under fornyet overvejelse i kommunen. På den baggrund finder jeg ikke grundlag for at kommentere på den i artiklen beskrevne situation. Endvidere kan jeg som minister ikke tage stilling til konkrete sager eller pålægge kommunen at træffe en bestemt afgørelse i en sag.

Jeg kan dog generelt oplyse, at reglerne for at modtage hjælp efter serviceloven til udlandet følger af bekendtgørelse om ydelser efter lov om social service under midlertidige ophold i udlandet (udlandsbekendtgørelsen), hvoraf fremgår, at hjælp efter serviceloven er betinget af, at modtageren opholder sig lovligt i Danmark. Under midlertidige udlandsophold bevarer man dog retten til en række nærmere angivne typer af hjælp. Det gælder bl.a. hjælp efter servicelovens § 96 om borgerstyret personlig assistance (BPA).

For at bevare retten til hjælp i udlandet, er det et krav i udlandsbekendtgørelsen, at modtageren inden udrejsen opfylder betingelserne for at modtage hjælp. Desuden skal kommunen løbende kunne holdes orienteret om, at opholdet sker, uden at de almindelige regler for hjælpen tilsidesættes.

Ved midlertidige ophold i udlandet på op til en måned bevarer modtageren sin hjælp uden at ansøge kommunen herom. Blot skal ovennævnte krav være opfyldt. Det betyder, at man kan rejse til udlandet i op til en måned uden forudgående at søge kommunen om at måtte modtage sin hjælp, f.eks. en BPA-ordning efter servicelovens § 96.

Ved midlertidige ophold i udlandet der overstiger en måned, skal modtageren før udlandsopholdet ansøge kommunen om bevarelse af hjælp. Den periode, i hvilken hjæl-

pen i det enkelte tilfælde kan bevares, afhænger af formålet med hjælpen og de konkrete omstændigheder, herunder karakteren af hjælpen.

Ifølge praksis fra Ankestyrelsen (principafgørelse nr. 96-16) skal kommunen ved vurderingen af, om den bevilgede hjælp kan bevares, forholde sig til, om modtagerens behov kan tilgodeses i forbindelse med den ønskede rejse. Kommunen skal også forholde sig til, om der er tale om en rejse, som andre almindeligvis vil tage på.

I en konkret sag gengivet i principafgørelsen havde borgeren søgt om ret til at medbringe sin ordning med borgerstyret personlig assistance til USA i 6 måneder. Ankestyrelsen var enig med kommunen i, at borgeren ikke havde ret til at tage sin ordning med borgerstyret personlig assistance med til udlandet i forbindelse med den ønskede rejse, da rejsen måtte anses for at ligge udover, hvad der kan betragtes som almindeligt for ikke-handicappede borgere i samme livssituation. Borgeren ønskede i den konkrete sag at deltage i kurser og foredrag i USA med henblik på efter hjemkomsten at holde foredrag om handicapområdet i USA.

En kommunes afgørelse om afslag på bevarelse af hjælp efter serviceloven under et midlertidigt ophold i udlandet kan påklages til Ankestyrelsen.

Med venlig hilsen
Mai Mercado